Saulėtekis

2009 m. sausis Nr. 10 (30) Laukuvos Norberto Vėliaus gimnazijos laikraštis

Snaigės

Krenta baltos baltos snaigės,
Sukasi ratu, **Jų** nelemta
sustabdyti Pasakų keliu.

Šoka, sukasi ratu
Pasakų kely,
Linksma joms keliaut kartu,
Taip keliaut toli.

Nei lietutis, nei pūga
Joms nesutrukdys, Jos
keliaus visad kartu
Pasakų šaly.

Bet pavasaris ateis,
Ims jos ir ištirps,
Ir žemelėj sužaliuos
Ąžuolai seni.

J. Vaitkevičiūtė 7 a kl.

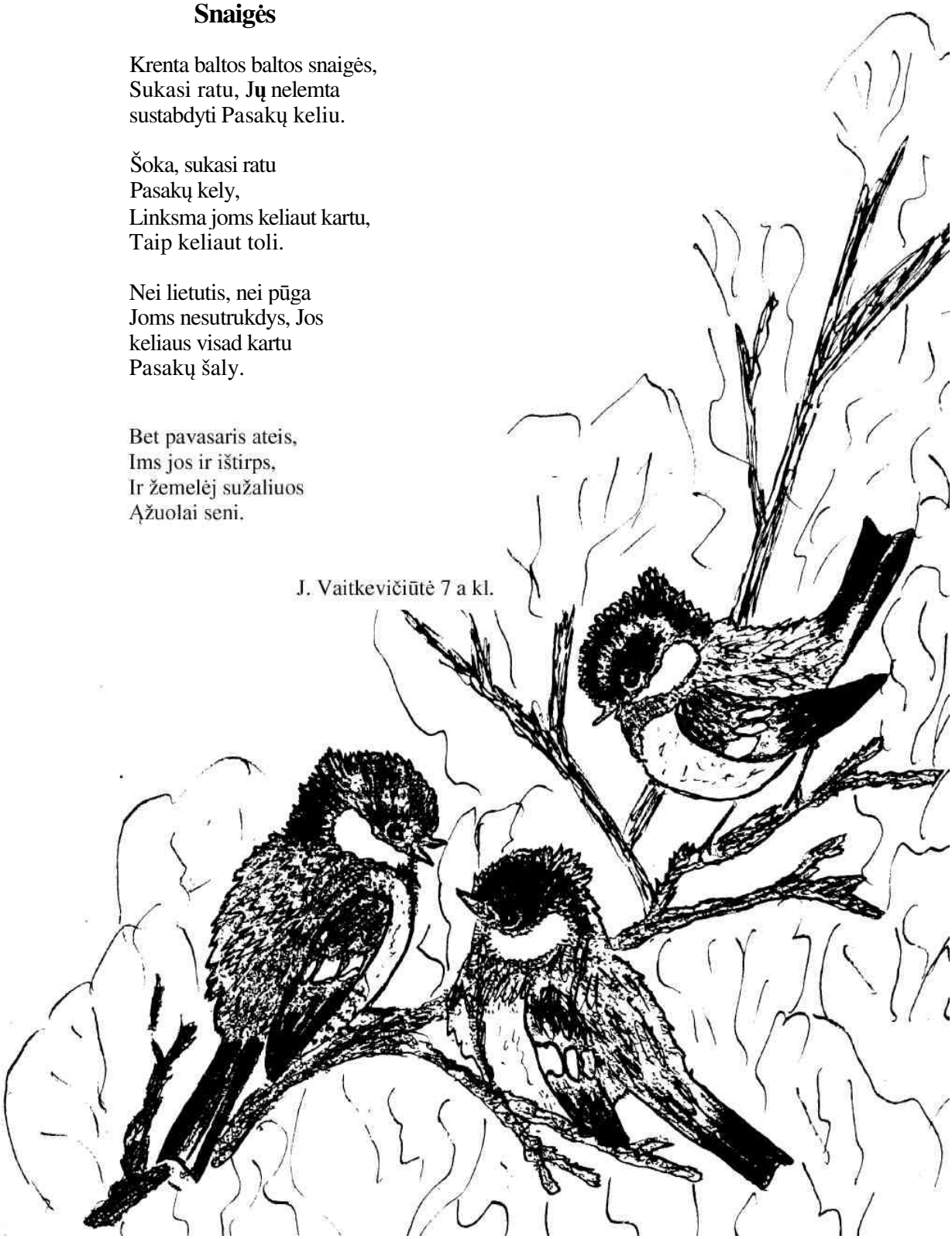

MŪSŲ INTERVIU

Šiais mokslo metais Laukuvos Norberto Vėliaus gimnazijoje pradėjo dirbti 4 mokytojos. „Saulėtekio“ redakcija, norėdama supažindinti visus su naujai atvykusiomis, paprašė atsakyti į 4 klausimus:

1. Trumpai papasakokite apie save.
2. Jei nebūtumėte mokytoja, tai kokį darbą norėtumėte dirbti?
3. Kas labiausiai įsiminė iš Jūsų mokymosi metų?
4. Ką labiausiai mėgstate ir ko nemėgstate?

Reda Ežerskienė.

1.16 metų išdirbau Požerės pagrindinėje mokykloje pradinių klasių mokytoja. Šiais mokslo metais dirbu Laukuvos Norberto Vėliaus gimnazijoje tikybos mokytoja ir direktoriaus pavaduotoja ugdymui.

2. Jei nebūčiau mokytoja? Tai iš tikrųjų ir nežinau, ką ir kuo norėčiau dirbti. Jau stodama į Šiaulių pedagoginį institutą negalvojau apie kitokią specialybę.

3. Baigiau Kaltinėnų vidurinę mokyklą. Visi mokymosi metai buvo įdomūs ir geri. Suspėdavau visur: ir mokytis, ir sportuoti, ir dainuoti, ir šokti. Labiausiai įsiminė viena lietuvių kalbos pamoka, kada mokytoja už neperskaitytą kūrinį rašė visiems dvejetus. Neperskaitęs knygos buvo gerai besimokantis mokinys, mokytojos sūnus. Jam mokytoja dvejeto rašyti nenorėjo, bet jis buvo su visa klase vieningas, pats nunešė pažymių knygelę ir dvejetas buvo įrašytas.

4. Labai mėgstu įvairius rankdarbius, bet dažnai būna, kad laiko nelieka jiems dirbti. Patinka ir knygas skaityti.

Na, o ko nemėgstu? Lai būna paslaptis...

Virginija Lečienė.

1. Gimiau ir augau Rietave. Čia baigiau vidurinę mokyklą.
2. Jei nebūčiau mokytoja, tikriausiai būčiau medicinos darbuotoja.
3. Labiausiai įsiminė geri mokiniai. Ir dabar, dažnai prisiminus, ypač, kai kalbamės su kolegomis, pažįstamais, kai lyginame dabartinius mokinius, darbo sąlygas su ankstesnėmis.
4. Labiausiai mėgstu skaityti, keliauti, mokytis...

Kristina Petrulienė

1. Aš Kristina, man 31 metai, ištekėjusi, auginu 7 metų sūnų. Tai pirmoji mano darbovietė, susijusi su mano išsilavinimu. Aš išėjau iš šios mokyklos ir grįžau jau kaip mokytoja. Labai tuo didžiuojuosi.
2. Jei nebūčiau mokytoja, manau, mano darbas būtų susijęs su vaikais, žmonėmis. Svajojau ir tebesvajoju apie teisę, socialinį darbą.
3. Iš vidurinės mokyklos laikų įsiminė tai, kaip mes klausėmės ir klausėme mokytojų. Jautėme jiems pagarbą kitokią, negu mums jaučia mokiniai. Tai buvo kažkas nepaprasto - mokytojas viską žino! Dabar mokytojas yra visiškas niekas. Patiko ir mokyklinės šventės, labai jų laukdavome.

Laura Petkuvienė

1. Esu užsispyrusi. Manau, turiu šiek tiek humoro jausmo, tačiau gana sunkaus, bet ramaus būdo.
2. Mokytojos darbas buvo viena iš pirmųjų dar mano vaikystės svajonių. Kaip ir menas, kuris net ir pakeitus kitą specialybę išliktų šalia manęs.
3. Tikriausiai mokytojai. Kaip bebūtų keista, labiausiai išlikę mano atminty yra tie mokytojai, kurių kažkada nemėgome ar bijojome (kaip labai griežtų). Tačiau dabar galiu pasakyti, kad būtent jie buvo geriausi©
4. Sunku pasakyti, ko nemėgstu. Daug lengviau išvardinti savo pomėgius. Bene didžiausias pomėgis - keliauti. Nesvarbu kur ir su kuo. Didelę aistrą jaučiu fotomenui. Patinka fotografuoti. Dailė - tai ir specialybė, ir pomėgis. Piešimas mane ramina ©. Eksperimentuoti virtuvėje - taip pat vienas iš mano pomėgių.

Kasdienybės kronika

Mokytojų diena. Kaip ir kasmet spalį sveikiname mokytojus jų dienos proga. Šventė vyko ne tik pedagogams, bet ir mokiniams dėl tą dieną sumažinto pamokų skaičiaus.

Spalio mėnesio ketvirtąją savaitę visi spietėsi gimnazijos valgykloje norėdami paragauti mokytojos V. Ačienės ir jos mokinių pagaminto sveiko maisto. O kas žino, galbūt, po šios akcijos gimnazijoje padaugėjo vegetarų...

Lapkričio dvidešimt antrąją galiausiai gimnazijos matematikai pasibalnojo žinias ir išvyko i Kvėdarnoje vykusias jaunesniųjų matematikų varžytuves.

Lapkričio mėnesį kad uždainavo, kad užgiedojo gimnazijos mokiniai Pilietinės dainos konkurse, tai net prasidėjusi žiema pasidarė nebaisi. Gi tiek jaunų patriotų - šalies gynėjų auga Laukuvoje, kad širdy užsiplieskia gėrio laužas.

Ir išsižiebė gruodžio 15- ąją Kalėdų eglutė gimnazijoje, puošta mažiausių mokinukų pagamintais žaisliukais, primindama, kad Kalėdos jau ne už kalnų. Beliko sulaukti dovanų!

Na, ir prigužėjo gruodžio dvidešimt septintą įvairiausių persirengėlių, nužengusių tiesiai iš pasakų, filmų ar dainų. Ir kas tik tą vakarą nesidėjo: prakalbo ožiai, uždainavo Bremeno muzikantai, princas pagaliau rado Pelenę... Et, ir tikrai viskas lyg pasakose...

A. Pociūtė 8 b kl.

.

Stebuklas

Kai mažas stebuklas
Per sapną sušnaro,
Pakilo Mėnulis Iš
pasakų dvaro.

Pravėręs Mėnulis
Užuolaidas debesų,
Pažėrė sidabrą Ant
visų vandenų.

****

Tyla.
Tik lyja lietutis -
Gaivus ir šaltas rytmetinis lietus, jis
Nuprausė miegančius paukščius.
Tyla.

V. Giržutaitė, 7a kl.

Dzin Dzin

Ramų žiemos vakarą, kai sužvarbę žvirbliai vienas po kito krito sniegan, o patenkintas kiemsargis kažką burbėdamas panosėje trainiojosi apie langus, viename iš mažų namelių po stora vilnone antklode kiurksojo Dzin Dzin. Mažose savo rankutėse jis gniaužė juodą „Šilelio“ valdymo pultelį, kuriuo jis kartas nuo karto pamosuodavo norėdamas perjungti kitą televizijos programą.

Staiga Dzin Dzin nepatenkintas suvaitojo ir grubiu judesiu iškrapštė iš pultelio bateriją.

- Nesuprantu, rodos, spaudau, bet vis tą patį kalba ir tą patį , - galiausiai pratarė ir prisliūkino prie lango. - Krizė, krizė, krizė...!

- Lyg kito žodžio nebūtų, - toliau burbėjo jis.

Galiausiai Dzin Dzin grįžo prie televizoriaus. Šį kartą žydrajame ekrane puikavosi ilgakojė blondinė. Tačiau didžiajam Dzin Dzin nusivylimui ši taip pat kalbėjo apie krizę. Visiškai netekęs kantrybės Dzin Dzin išjungė televizorių ir plestelėjo ant senutės sofos… „Išgyventi krizę”, … „nepasiduoti krizei”.. - staiga pradėjo lįsti jo galvon ir jis aiktelėjęs pašoko. Griebė žvakes, kelias švarias antklodes, žibintuvėlį, stiklainį agurkų ir užrėmęs duris stalu, langus uždengęs užuolaidomis nuskuodė kambariu. Palindo po antklode, apsikabino pliušinį meškiuką ir drebėdamas ėmė laukti krizės…

A. Pociūtė 8 b kl.

JUOKODROMAS

- Onyte, - sako mokytoja, - jei tavo mama perka paltą už 260 litų, brolis įsigyja batus už 150 litų, o tu - marškinėlius už 45 litus. Koks rezultatas?
- Tėčiui galas!

☺☺☺

Mokytoja klausia:
- Kaip atsiranda rasa?

Saulius sako:
- Žemė taip greit sukasi aplink saulę, kad net suprakaituoja.

☺☺☺

Mokytoja klausia:
- Petriuk, pasakyk veiksmažodžio „tylėti“ liepiamąją nuosaką!
- Ša!

☺☺☺

Mokytoja:
- Juozuk, kodėl lyjant lietui sliekai visada išlenda į paviršių?
- Nezinau, gal jie neturi dušo?

☺☺☺

Mokytoja:
- Kai sakau „aš buvau graži“, tai reiškia praeitį, o jei sakau „as esu graži“, kas tada?
- Melas, - atsako Jonukas.

☺☺☺

Mokytojas bara Petriuką:
- Ir iš ko tu tokių negražių žodžių išmokai?
- Iš tėčio, - atsako jis.
- Tu net jų reikšmės nežinai.
- Žinau. Tai reiškia, kad mašina neužsiveda...

☺☺☺

Mokytoja klausia Petriuko:
- Kas yra šumerai?
- Šunų merai, - atsako Petriukas.

Parinko M. Biterytė 5a k

Redakcijos adresas: Varnių 10a „Saulėtekio“ redakcija: Aistė Pociūtė,
Laukuva Šilalės r.
Julija Vaitkevičiūtė, Martyna Biterytė, Viktorija Giržutaitė
Dailininkės: Aistė Pociūtė, Viktorija Giržutaitė
Tekstus rinko: Skirmantas Petrauskas, Birutė Strodomskytė, Vytas Jonikas
Redagavo: Birutė Strodomskytė